

“S’ha fet Home per redimir-nos”

Meravella't davant la magnanimitat de Déu: s'ha fet Home per redimir-nos, per tal que tu i jo —que no valem res, ho has de reconèixer!— el tractem amb confiança. (Forja, 30)

23 de desembre

Lux fulgebit hodie super nos, quia natus est nobis Dominus, avui brillarà la llum sobre nosaltres, perquè ens ha nascut el Senyor. És el gran anunci que aquest dia commou els

cristians i que, a través d'ells, s'adreça a tota la Humanitat. Déu és aquí. Aquesta veritat ha d'omplir les nostres vides: cada Nadal ha de ser per a nosaltres un nouencontre especial amb Déu, deixar que la seva llum i la seva gràcia entrin fins al fons de la nostra ànima.

Ens aturem davant l'Infant, de Maria i Josep: contemplem el Fill de Déu revestit amb la nostra carn. Em ve a la memòria el viatge que vaig fer a Loreto, el 15 d'agost de 1951, per visitar la Santa Casa, per un motiu entranyable. Hi vaig celebrar la Missa. La volia dir amb recolliment, però no comptava amb el fervor de la multitud. No havia calculat que en aquest gran dia de festa moltes persones de la rodalia acudirien a Loreto, amb la beneïda fe d'aquesta terra i amb l'amor que tenen envers la Madonna. La seva pietat els duia a manifestacions no del tot apropiades, si hom considera les coses —com ho

explicaré?— només des del punt de vista de les lleis rituals de l'Església.

Així, mentre jo besava l'altar tal com ho prescriuen les rúbriques de la Missa, tres o quatre camperoles el besaven ensems. Vaig estar distret, però m'emocionava. També m'atreia l'atenció el pensament que en aquella Santa Casa —que la tradició assegura que és el lloc on visqueren Jesús, Maria i Josep—, han posat aquests mots, al damunt de l'altar: *Hic Verbum caro factum est*. Aquí, en una casa construïda per mà de l'home, en un tros de la terra en què vivim, habità Déu. (És Crist que passa, 12)